

communen maa komme til at ansee sig som Formynder for de Medlemmer af Communen, som ved deres Forhold ikke gjøre sig stikke til at være fuldt myndige, og den maa kunne udøve sin Magt paa en, om jeg saa maa kalde det, faderlig Maade, det vil sige ved umiddelbart at straffe, uden at behøve at søge til Domstolene, men dette er, som sagt, et Forhold, der ikke ligger for her. Den Fattigdem, der hidrører fra Drukkenskab, maa ogsaa gaanske sikkert lidt efter lidt stilles i et eget Forhold til Communens Rettigheder, men dette ligger heller ikke for i Straffeloven. Jeg er, som sagt, fattet paa at stemme for alle de Forslag, som gaae ud paa at forandre de Mangler, der ogsaa efter min Mening ere tilstede her i Loven med Hensyn til dette Capitel, men jeg bebrejder ikke dem, der have affattet Loven, Noget i saa Henseende, efterat de først vare komne til den Erkjendelse, at disse Gjenstande maatte behandles deri. Jeg troer imidlertid ikke, at de høre hjemme her, eller i alt Fald maae de vistnok have en anden Skikelse. — De Forslag, som sigte til at afflasse visse ældre Love og Lovbestemmelser, troer jeg, vi egentlig mere komme til nærmere at afgjøre mellem 2den og 3die Behandling. Det ligger i Sagens egen Natur, at da der er stemt afsnitsviis over dette Lovarbejde, kunne de, som særligt have bestaaet sig med denne Sag, først da komme til nogle Erkjendelse af, hvilke Rettelser der i den Henseende maae skee, og jeg vil henstille til disse Mænd, om de ikke ville erklære, enten at vi kunne være sikke paa, at de selv personlig ville overtage dette Hverv mellem 2den og 3die Behandling, eller om man ikke snarere bør foretrække at nedsette et Udvalg dertil. Hertil skal jeg indskrænke mig for denne Gang.

Ryholm: Jeg skal fatte mig i den størst mulige Korthed. Det første Forslag af dem, der ere under Forhandling i nærværende Afsnit, er Forslaget under Nr. 77, der slutter sig til § 159. De Herrer ville see, at dette Forslag aldeles ikke tilsigter at forandre Begrebet af den Forbrydelse, som omhandles i den nævnte Paragraph, eller den i samme fastsatte Straf, idet det nemlig kun gaaer ud paa, at

Forbrydelsen ikke skal paatales, medmindre den fornærmede Ægtefælle forlanger det. Det er altsaa ikke nogen Forandring i Forseelsens Indhold eller Begreb, men kun i Paataalen. Vil man kaste Blikket tilbage paa vor ældre Ret fra Christian den Femtes Tid, vil man see, hvilken mærkelig Udvikling der er i Lovgivningen med Hensyn til denne Forbrydelse. Fra de strenge Straffe hos Christian den Femte ere vi efterhaanden gjennem Forordningen af 24de September 1824 komne ned til Fængsel paa Vand og Brød, og nærværende Forslag er nu gaaet ned til at sætte Straffen til Bøder eller Fængsel. Paa samme Maade forholder det sig, hvad Paataalen angaaer: fra den strenge offentlige Paataale, hvor intet Hensyn tages til den Privatfornærmede, er man efterhaanden kommen til at tage mere Hensyn til Ægtefællen og Familien. Spørger man om Grunden hertil, kan der kun svares, at det er den, at efterhaanden som Culturen er gaaet frem, er man kommen til Indsigt om, at Ægtefællens en Institution, der ikke paa den Maade kan omgjørdes og opretholdes ved hvide Straffebestemmelser, idet Ægtefællens et frit sædeligt Forhold, ved hvilket eiendommelige af det Udvortes uafhængige Factorer ere virkende, og til Erkjendelse af, at den fornærmede Ægtefælle, Børnene og kort Familielivet fortrinnsviis fortjener at komme i Betragtning. Men jo mere Vægt man tillægger dette, destomere forekommer det mig, at man maa være tilbøjelig til at gaae ind paa det af mig stillede Forslag; thi først gjennem det faaer vedkommende Ægtefælle og Familielivet sin fulde Ret i denne Forbindelse. Hvad kan det hjælpe den uskyldige Ægtefælle, som Forslaget vil, at Strafansvaret kan bortfalde bag efter, naar han eller hun ønsker det? Udgaaer den Vedkommende derved Slandalen, Forargelsen, det Offentliges Indblanding i mange yderst delicate Forhold? Nei, tværtimod, det Krænkende, som er heri, kommer ligesuldt frem, og denne det Offentliges Indblanding og Forundersøgelsen kan ofte være langt mere krænkende end selve Forbrydelsen, end selve den i Bruddet liggende Fornærmelse. Jeg troer, at den Vedkommende er mange Gange bedre tjent med, at Forholdet var gaaet hen i al Stillehed, thi der kan da